

1996. évi C. törvény

a Magyar Köztársaság és a Szlovák Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén Pozsonyban, 1994. augusztus 5-én aláírt Egyezmény kihirdetéséről

1. § Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság és a Szlovák Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén Pozsonyban, 1994. augusztus 5-én aláírt Egyezményt e törvénnyel kihirdeti. (Az Egyezmény megerősítéséről szóló jegyzékváltás 1995. december 21-én megtörtént, és az Egyezmény 1995. december 21-én hatályba lépett.)

2. § Az Egyezmény hivatalos magyar nyelvű szövege a következő:

„Egyezmény a Magyar Köztársaság és a Szlovák Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén

A Magyar Köztársaság és a Szlovák Köztársaság,
attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adózás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és a vagyonadók területén,
megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak politikai egységei vagy helyi hatóságai nevében állapítanak meg, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadónak vagy vagyonadónak tekintendők mindazok az adók, amelyekkel a teljes jövedelmet vagy a teljes vagyont, illetve a jövedelem vagy a vagyon egyes elemeit terhelik meg, beleértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó, valamint a vagyon értéknövekedése utáni adókat.

3. Az Egyezmény különösen a jelenleg érvényben lévő következő adókra terjed ki:

a) a Szlovák Köztársaságban

(i) a magánszemélyek jövedelemadójára,

(ii) a jogi személyek jövedelemadójára,

(iii) az ingatlanadóra

(a továbbiakban: szlovák adó);

b) a Magyar Köztársaságban

(i) a magánszemélyek jövedelemadójára,

- (ii) a társasági adóra,
 - (iii) a földadóra,
 - (iv) az építményadóra
- (a továbbiakban: magyar adó).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesítik egymást adójogszabályaik minden lényeges megváltoztatásáról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:
- a) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés a Szlovák Köztársaságot vagy a Magyar Köztársaságot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;
 - b) a „személy” kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;
 - c) a „társaság” kifejezés azokat a jogi személyeket vagy egyéb jogalanyokat jelenti, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők;
 - d) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és a „másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozási tevékenységét, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozási tevékenységét jelenti;
 - e) az „állampolgár” kifejezés magában foglalja
 - (i) az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkező magánszemélyt,
 - (ii) minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amely e jogállását az egyik Szerződő Állam érvényes jogszabályaiból meríti;
 - f) a „nemzetközi szállítás” kifejezés olyan vállalkozás által üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű igénybevételel végzett bármilyen szállítást jelent, amelynek a tényleges üzletvezetési helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a hajó, a légi jármű vagy a közúti szállító jármű kizárólag a másik Szerződő Államban levő helyek között közlekedik;
 - g) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:
 - (i) a Szlovák Köztársaság esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,
 - (ii) a Magyar Köztársaság esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.
2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezések azt jelentik, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezményt alkalmazzák.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetési helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján ebben az Államban adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő jövedelemforrásuk vagy vagyonuk alapján adókötelesek.
2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, jogállását az alábbiak szerint kell meghatározni:
- a) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);
 - b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;
 - c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) ha mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai egyeztető eljárás keretében rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében egy nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben a tényleges üzletvezetésének a helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, melyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyárat,

e) a műhelyt,

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutat, a kőfejtőt és a természeti kincsek kitermelésére szolgáló egyéb telepeket.

3. A „telephely” kifejezés szintén magában foglalja:

a) az építési területet, az építkezési, összeszerelési vagy berendezési munkálatokat, de csak akkor, ha a munka 12 hónapnál tovább tart;

b) szolgáltatások nyújtását, beleértve a tanácsadói és a vezetői szolgáltatásokat, amelyeket egy vállalkozás alkalmazottai vagy az általa e célra megbízott személyzet lát el, de csak akkor, ha az ilyen jellegű tevékenységek az országon belül (az azonos vagy kapcsolódó program keretében) bármelyik 12 hónapos időszakon belül összesen legalább 6 hónapig tartanak.

4. E Cikk előző rendelkezéseire való tekintet nélkül a „telephely” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az nem foglalja magában a következőket:

a) az olyan berendezéseket, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készleteit, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére különböző javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzleti helyet, amelyet kizárólag az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független jogállású képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni - egy vállalkozás nevében tevékenykedik, és felhatalmazása van arra, hogy a vállalkozás nevében az egyik Szerződő Államban szerződéseket kössön, és ezzel a jogával rendszeresen él is, akkor ez a vállalkozás olyan vállalkozásnak tekintendő, amelynek telephelye van ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyeket ez a személy a vállalkozás érdekében végez, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha állandó üzleti hely igénybevételével végeznék, nem tennék az állandó üzleti helyet telephellyé azon bekezdés rendelkezései értelmében.

6. Nem tekintendő úgy, hogy az egyik Szerződő Állam vállalkozásának telephelye van a másik Szerződő Államban csupán azért, mert ebben a másik Szerződő Államban alkusz, bizományos vagy más független jogállású képviselő révén tevékenységet fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, illetve üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely révén, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyontól származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyontól (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) szerez, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Az „ingatlan vagyontól” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak a jogszabályai meghatároznak, amelyekben a szóban forgó vagyontól van. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyontól tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdőgazdálkodási üzemekben használatos felszerelést és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések alkalmazandók, az ingatlan vagyontól használati jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéért járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Tengeri és belvízi hajók, légi járművek és közúti szállító járművek nem tekintendők ingatlan vagyontól.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyontól közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyontól származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyontól származó jövedelemre is.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban fejt ki ott lévő telephelye révén. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek a telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephely működtetésével kapcsolatban merülnek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merülnek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Ha az egyik Szerződő Államban úgy szokták megállapítani a telephelyre eső nyereségrészt, hogy a vállalkozás teljes nyereségét a különböző részek között arányosan osztják meg, a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam az adóköteles nyereséget a szokásos arányos megosztás módszerével állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben szereplő elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat és árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemeket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, e cikk rendelkezései nem érintik azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. A tengeri és belvízi hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerzett jövedelem csak abban az Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajó fedélzetén van, akkor ez úgy tekintendő, mintha abban a Szerződő Államban lenne, amelyben a hajó hazai kikötője van, vagy ilyen hazai kikötő hiányában, abban a Szerződő Államban, amelyben a hajó üzemeltetője belföldi illetőségű.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának a vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében is részesednek, és bármelyik esetben a két vállalkozás az egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolatokban olyan feltételben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, akkor minden olyan nyereség, amely e feltételek hiányában a vállalkozások egyikénél megjelent volna, de e feltételek miatt azonban nem jelent meg, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és ennek megfelelően megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg

a) az osztalék bruttó összegének 5%-át, ha a haszonhúzó olyan társaság, amelyik az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25%-ban közvetlen tulajdonosa;

b) az osztalék bruttó összegének 15%-át minden egyéb esetben.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik az ilyen korlátozások alkalmazásának módját.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E Cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely a részvényből származó jövedelemmel azonos adójogi elbírálás alá esik abban az Államban, amelyben az osztalékot kifizető társaság belföldi illetőségű.

4. Nem kell az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseit alkalmazni, ha az osztalék haszonhúzója, aki mint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén abban a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, vagy ebben a másik Államban egy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben az esettől függően a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereségre vagy jövedelemre tesz szert a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Szerződő Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Szerződő Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. Az a kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha a kedvezményezett belföldi személy a kamat hasznosítója.

2. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, függetlenül attól, hogy jelzáloggal van-e biztosítva és jogot ad-e az adós nyereségéből való részesedésre, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó kamatprémiumokat és díjakat.

3. Nem kell az 1. bekezdés rendelkezéseit alkalmazni, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznosítója a másik Szerződő Államban üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén, amelyben a kamat keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa tevékenységével szabad foglalkozást űz ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben az esettől függően a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznosítója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat hasznosítója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az ilyen jogdíj ugyanakkor abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyikben keletkezik, de ha a kedvezményezett a jogdíj hasznosítója, az ily módon megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10%-át. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. E Cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés magában foglal minden olyan jellegű térítést, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékeként fizetnek ki, beleértve a mozgóképfilmeket, a rádiós vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket és szalagokat, mindenfajta szabadalmat, védjegyet, ipari formulát vagy modellt, tervet, titkos képletet vagy eljárást, valamint az ipari, kereskedelmi és tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, illetve az ipari, kereskedelmi és tudományos tapasztalatok közléséért történő kifizetéseket.

4. Nem kell az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseit alkalmazni, ha a jogdíjak hasznosítója, aki az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű, üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén abban a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa és a jog vagy vagyoni érték segítségével szabad foglalkozást űz, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben az esettől függően a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kifizető maga az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy egy ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban a jogdíj kifizetője, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, a Szerződő Államok egyikében olyan telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik, amellyel kapcsolatosan a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült, és ezeket a jogdíjakat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor úgy tekintendő, hogy ezek a jogdíjak abból a Szerződő Államból származnak, amelyben a telephely vagy az állandó bázis található.

6. Ha a kifizető és a jogdíj hasznosítója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használatához, joghoz vagy információhoz mérten, amelynek alapján kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznosítója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban lévő, a 6. Cikkben meghatározott ingatlanának elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás végzéséhez rendelkezésre álló ingó vagyontárgy elidegenítéséből származó nyereség ebben a másik Államban adóztatható, beleértve az ilyen telephely (önállóan vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy az ilyen állandó bázis elidegenítéséből származó nyereséget is.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri és belvízi hajók, légi járművek és közúti szállító járművek, valamint az ilyen hajók, légi járművek és közúti szállító járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség csak abban az Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye van.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésben említett vagyontárgyakon kívüli vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyre az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből szerez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a tevékenység végzésére a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik. Ha ilyen állandó bázissal rendelkezik, jövedelme a másik Szerződő Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19. és 20. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a bér, a fizetés és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban történő nem önálló munkáért kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a kedvezményezett bármely tizenkét hónapos időszakon belül egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt összesen 183 napnál többet a másik Államban;

b) a térítést olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban; és

c) a térítést nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk fenti bekezdés rendelkezéseire, az olyan térítés, amelyet nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért fizetnek, abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének a helye van.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetések, amelyeket az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatósági tagjaként vagy más hasonló testületének tagjaként kap, ebben a másik Államban adóztathatók.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művészként, zenészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségében személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7., 14. és a 15. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha ezt a tevékenységet jelentős részben ezen Állam vagy a másik Állam közpénzeiből támogatják, vagy a tevékenységre a Szerződő Államok közötti kulturális megállapodás keretében kerül sor.

18. Cikk

Nyugdíj

A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és a hasonló térítések, amelyeket az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkára tekintettel, csak ebben az Államban adóztathatók.

19. Cikk

Közzszolgálat

1. *a)* A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

b) Ez a térítés azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.

2. *a)* Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki, vagy az általuk létrehozott alapokból fizetnek ki magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Az ilyen nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű és ennek az Államnak az állampolgára is.

3. A 15., 16. és a 18. Cikk rendelkezései kiterjednek az olyan térítésekre és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20. Cikk

Diákok, tanárok és kutatók

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan diákok vagy szakmunkástanulók kapnak ellátásukra vagy tanulmányi célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Állam felkeresése előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy oktatási célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

2. Az olyan magánszemélyek által tanításért vagy tudományos kutatói munkáért felvett kifizetések, akik közvetlenül az egyik Szerződő Állam felkeresése előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag kutatások végzése, vagy egyetemen, főiskolán, felsőoktatási intézményben, vagy bármilyen más hasonló intézményben történő oktatás céljából tartózkodnak, adómentesek az előbbi Államban, amennyiben az ilyen intézmények nonprofit jogi személyekhez tartoznak.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény fenti Cikkeiben nem tárgyalt elemei, bárhol keletkezzenek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ebben a másik Államban az ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az a jog vagy vagyoni érték, amelynek alapján a jövedelmet kifizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben az esettől függően a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

22. Cikk

Vagyon

1. A 6. Cikkben említett ingatlan vagyontulajdonos, amelynek tulajdonosa az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű, és amely a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyontulajdon, vagy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás végzése céljából rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyontulajdon ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajóban, légi járműben vagy közúti szállító járműben és az ilyen hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű üzemeltetését szolgáló ingó vagyontulajdon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vagyonának minden egyéb eleme csak ebben az Államban adóztatható.

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

1. A Magyar Köztársaságban belföldi illetőségű személy esetében:

a) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemre tesz szert, vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban a Szlovák Köztársaságban adóztatható, a Magyar Köztársaság a b) és c) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adózás alól;

b) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemrészekre tesz szert, amelyek a 10. és 12. Cikk rendelkezéseivel összhangban a Szlovák Köztársaságban adóztathatók, a Magyar Köztársaság lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból egy olyan összeg

levonását, amely megegyezik a Szlovák Köztársaságban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a hányadát, amely a Szlovák Köztársaságból származó ilyen jövedelemrészeknek tudható be;

c) ha az Egyezmény bármely rendelkezésével összhangban a Magyar Köztársaságban belföldi illetőségű személy által megszerzett jövedelem vagy a tulajdonában lévő vagyon mentesül az adó alól a Magyar Köztársaságban, a Magyar Köztársaság az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelmét vagy vagyonát terhelő adó összegének kiszámításánál figyelembe veheti a mentességet élvező jövedelmet vagy vagyont.

2. A Szlovák Köztársaságban belföldi illetőségű személy esetében:

a Szlovák Köztársaság adójának megállapításakor az ott belföldi illetőségű személy az adóalapba, amelynek alapján az ilyen adót megállapítják, beszámíthat minden olyan jövedelemrészt, amely az Egyezmény rendelkezései alapján a Magyar Köztársaságban is adózatható, de lehetővé teszi az ilyen alapon számított adóösszegből egy olyan összeg levonását, amely megegyezik a Magyar Köztársaságban megfizetett adóval. Ez a levonás azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított szlovák adónak azt a hányadát, amely arányos azzal a jövedelemmel, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban a Magyar Köztársaságban adózatható.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai számára nem írható elő a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő bármilyen kötelezettség, amely más vagy megterhelőbb, mint a másik Állam állampolgárai számára azonos körülmények között előírt vagy előírható adózás és az azzal összefüggő kötelezettségek. Tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, e rendelkezés kiterjed az olyan személyekre is, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adózatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. E rendelkezés nem értelmezhető úgy, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket a saját Államában belföldi illetőségű személyeknek biztosít.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adózatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, kivéve, ha a 9. Cikkben, a 11. Cikk 4. bekezdésében vagy a 12. Cikk 6. bekezdésében szereplő rendelkezéseket kell alkalmazni, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna ki. Ehhez hasonlóan az egyik Szerződő Állam vállalkozásának bármilyen adóssága a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben az ilyen vállalkozás nyereségadó-alapjának megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személlyel kötötték volna erről a szerződést.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai számára, amelyek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem írható elő az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal kapcsolatban semmiféle olyan kötelezettség, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és az azzal járó kötelezettségek, amelyeket ezen elsőként említett Állam hasonló vállalkozásai számára írhatnak elő.

5. E cikk rendelkezései tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy amennyiben ügye a 24. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé,

amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított 3 éven belül elő kell terjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak véli, de önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel oldja meg, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az elfogadott megoldást a Szerződő Állam belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések szellemében megállapodás elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással. Ha a megállapodás elérése érdekében célszerűnek látszik a szóbeli véleménycsere, az ilyen véleménycsere sor kerülhet a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből álló bizottság keretén belül.

26. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fed fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével vagy a velük kapcsolatos peres eljárással, vagy a jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatban felfedhetik.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy valamelyik Szerződő Államot kötelezik

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaival vagy államigazgatási gyakorlatával ellentétes intézkedések hozatalára;

b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást vagy olyan információt fedne fel, amelynek nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselőket és a konzuli tisztségviselőket nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Felek értesítik egymást, hogy az Egyezmény hatálybaléptetéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett második értesítés időpontjában lép hatályba és rendelkezéseit alkalmazni kell

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően szerzett összegekre;

b) egyéb jövedelemadók és a vagyonadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jével vagy az azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam az Egyezmény hatálybalépésének időpontjától számított ötéves időszakot követő bármelyik naptári év végét legalább 6 hónappal megelőzően diplomáciai úton eljuttatott írásbeli értesítéssel felmondhatja. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény felmondásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően szerzett összegekre vonatkozóan;

b) egyéb jövedelemadók és a vagyonadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jével vagy az azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan.

Ennek hitelül az alulírott, kellő meghatalmazással rendelkező képviselők az Egyezményt aláírták.

Készült Bratislavában, 1994. augusztus hó 5. napján, két eredeti példányban, magyar, szlovák és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. Ha eltérő értelmezés van a szlovák nyelvű és a magyar nyelvű szöveg között, az angol nyelvű szöveg az irányadó.

(Aláírások)

3. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit azonban az Egyezmény 28. Cikk 2. a) pontja alá eső adók tekintetében az 1996. január 1-jén vagy azt követően szerzett jövedelmekre, a 28. Cikk 2. b) pontja alá eső adók tekintetében 1996. január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra kell alkalmazni.